Lietas Nr.111003515
Lietas arhīva Nr.105AA-0057-15/1

**SPRIEDUMS**
Valmierā 2015.gada 18.jūnijā

VIDZEMES APGABALTIESA šādā sastāvā:
tiesnese referente E.Knēgere
tiesneši G.Kukaine un E.Driba

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu - sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Cēsu rajona tiesas tiesneses 2015.gada 17.aprīļa spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

2014.gada 12.decembrī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektors I.Baltiņš, izskatot ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu EZ 095970 par 2014.gada 22.septembrī notikušo ceļu satiksmes negadījumu uz autoceļa Cēsis - Rāmuļi - Bānūži 5.km, kurā /pers. C/, vadot automašīnu Mitsubishi L200, ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, nobrauca no ceļa braucamās daļas, apgāzās un Gaiļezera slimnīcā viņa asinīs konstatētas 2,01 promiles alkohola, pieņēmis lēmumu attiekties uzsākt kriminālprocesu, bet materiāli nosūtīti /pers. C/ saukšanai pie administratīvās atbildības. 2014.gada 12.decembrī pieņemts lēmums uzsākt administratīvo lietvedību.

2015.gada 26.janvārī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors M.Kārkliņš sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC 036040 par to, ka /pers. C/ 2014.gada 22.septembrī plkst.15:16 Cēsu novadā pa autoceļu Cēsis - Rāmuļi - Bānūži 5. kilometrā virzienā uz Rāmuļu pusi, vadīja automašīnu Mitsubishi L200, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, ar alkohola koncentrāciju asinīs 2,01 promiles, ko apstiprina Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas nosūtījuma Nr.14-09-26283 alkohola noteikšanai bioloģiskajā vidē rezultātu pārskats. Tādējādi /pers. C/ pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2.apakšpunktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.[15]panta ceturtajā daļā.

Cēsu rajona tiesas tiesnese ar 2015.gada 17.aprīļa spriedumu atzinusi /pers. C/ par vainīgu Latvijas APK 149.[15]panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērojusi viņam administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, uzlikusi naudas sodu 1200 *euro*, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Tiesnese, novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzinusi, ka /pers. C/ 2014.gada 22.septembrī vadījis transportlīdzekli, būdams 2,01 promiļu alkohola reibumā.

Lietā nav bijis strīds, ka automašīnā Mitsubishi L200, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, /pers. C/ avārijas brīdī un līdz tam bijis viens, bet strīds bijis par faktu, vai 2014.gada 22.septembrī plkst.15:16, kad fiksēts ceļu satiksmes negadījums, /pers. C/ vadījis transportlīdzekli, būdams alkohola reibumā.

Tiesnese noraidījusi /pers. C/ aizstāvja viedokli, ka konkrētajā gadījumā bijis jāvadās tikai no Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumiem Nr.15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk - noteikumi Nr.15) un medicīniskā pārbaude alkohola reibuma konstatēšanai būtu veicama tikai un vienīgi kādā no šo noteikumu 1.pielikumā uzskaitītajām ārstniecības iestādēm.

Tiesnese uzskatot, ka noticis ceļu satiksmes negadījums, kurā smagi cietis /pers. C/, kurš ar Neatliekamās palīdzības dienesta automašīnu nogādāts SIA "Rīgas Austrumu klīniskā universitātes slimnīca" (turpmāk - RAKUS), atzinusi, ka tādēļ jāpiemēro Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" (turpmāk - noteikumi Nr.394) 3.3.apakšpunkts, kas noteic, ka *iespējamo alkohola [..] ietekmi personai konstatē jebkurā ārstniecības iestādē (papildus šo noteikumu 1.pielikumā minētajām iestādēm) saskaņā ar šo noteikumu IV nodaļu, sniedzot medicīnisko palīdzību personai, kas guvusi traumu.*

*Minēto noteikumu IV nodaļā noteikts, ja fiziska persona cietusi satiksmes negadījumā [..] un nogādāta jebkurā ārstniecības iestādē medicīniskās palīdzības saņemšanai, ārsts, kurš sniedz medicīnisko palīdzību, ambulatorā vai stacionārā pacienta medicīniskajā kartē (medicīniskajā dokumentācijā) norāda, vai personai ir vai nav alkohola [..] lietošanas klīniskās pazīmes, kā arī norāda datus par bioloģiskās vides paraugu ņemšanu konkrētas vielas noteikšanai. Ārstniecības iestāde nodrošina bioloģiskās vides paraugu ņemšanu, uzglabāšanu un laboratorisku izmeklējumu veikšanu, lai noteiktu alkohola un klīnisko pazīmju gadījumā arī citu narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu iespējamo klātbūtni.*

Tiesnese uzskatījusi, ka noteikumu Nr.394 2.punkts neattiecas uz kārtību, kādā tieši transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, tikai gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs nav cietis satiksmes negadījumā un nav nogādāts ārstniecības iestādē, bet tā kā /pers. C/ bijis gan persona, kura cietusi satiksmes negadījumā, gan transportlīdzekļa vadītājs vienlaicīgi, tad atzinusi, ka normas par kārtību, kādā tika konstatēta alkohola koncentrācija asinīs, /pers. C/ gadījumā nebija pārkāptas.

Visas darbības SIA "RAKUS" veiktas, ņemot vērā galvenokārt apstākli, ka sniegt neatliekamo medicīnisko palīdzību personai ir primārāk un svarīgāk, nekā nogādāt kādā konkrētā medicīniskā iestādē alkohola ietekmes pārbaudei vai veikt to uz vietas. Tiesnese uzskatījusi, ka noteikumu Nr.394 regulējums ir speciāls attiecībā pret noteikumiem Nr.15.

Tiesnese noraidījusi aizstāvja argumentu, ka ārstniecības iestādē ir pārkāpta materiālu parauga ņemšanas kārtība alkohola noteikšanai bioloģiskā vidē attiecībā uz /pers. C/, jo tikuši lietoti spirtu saturoši dezinfekcijas šķīdumi, tā kā nosūtījuma alkohola noteikšanai bioloģiskajā vidē ierakstīts, ka vieta apstrādāta ar Cutosept, kas ir ādas dezinfekcijas līdzeklis, kura sastāvā ir 63% propanola, kas ir pirmējais spirts, un šis lietotais ādas apstrādes līdzeklis nepārprotami

varēja ietekmēt pārbaudes rezultātu.

Tiesnese piekritusi, ka noteikumu Nr.394 5.pielikumā "Materiālu paraugu ņemšana laboratoriskiem izmeklējumiem un to glabāšana" otrajā punktā ir norāde, ka punkcijas vietā ādu apstrādā ar furacilīna šķīdumu, rivanola šķīdumu vai citu spirtu nesaturošu dezinfekcijas šķīdumu un aizliegts ādu apstrādāt ar ēteri un spirta šķīdumiem. Taču tiesnese pamatojusies uz dzīves novērojumiem un loģiku, ka 2,01 promiles lielu koncentrāciju asinīs, kāda tika konstatēta /pers. C/, nav iespējams iegūt tikai no ādas virsmas apstrādes pat ar dezinfekcijas šķīdumu, kas satur spirta šķīdumu vai ēteri pirms punkcijas vai injekcijas. Tiesnese uzskatījusi, ka /pers. C/ veikto injekciju un punkciju skaits, pirms tam ādu apstrādājot ar Cutosept, nav ietekmējuši asinīs konstatēto promiļu daudzumu tādā mērā, kas ļautu saprātīgi apšaubīt alkohola koncentrāciju /pers. C/ asinīs - 2,01 promiles.

Tiesnese, atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajā, ceturtajā, piektajā un astotajā daļā noteiktajam, atzinusi par pierādītu faktu, ka /pers. C/ normatīvajos aktos noteiktā kārtībā ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs, kas pārsniedz 1,5 promiles, un par nepamatotu atzinusi zvērināta advokāta Dz.Kausa norādīto, ka lietā ir pārkāpta kārtība, kādā ir nosakāma alkohola ietekme tādēļ, ka lietas materiālos neatrodas medicīniskās pārbaudes protokols, kas aizstāvja ieskatā būtu vienīgais dokuments, kuram būtu pierādījuma spēks konkrētajā administratīvajā lietā. Tiesnese ņēmusi vērā, ka lietā ir arī policijas darbinieka nosūtījums uz iestādi veikt medicīnisko pārbaudi.

Tiesnese atzinusi, ka tajos gadījumos, ja transportlīdzekļa vadītājs nav cietis satiksmes negadījumā un nav nogādāts ārstniecības iestādē, viņam alkohola pārbaudi veic noteikumos Nr.15 paredzētajā kārtībā. Taču, tā kā /pers. C/, būdams transportlīdzekļa vadītājs, 2014.gada 22.septembrī cieta ceļu satiksmes negadījumā un ar Neatliekamās palīdzības dienesta transportu tika nogādāts ārstniecības iestādē medicīniskās palīdzības saņemšanai, tad viņam alkohola pārbaude pamatoti veikta noteikumu Nr.394 noteiktajā kārtībā.

Lietas materiālos esošais transportlīdzekļa vadītāja nosūtījums uz medicīnisko pārbaudi un nosūtījums alkohola noteikšanai bioloģiskajā vidē, ko izdevusi un veikusi SIA "RAKUS", ir pamatots un atzīstams par pieļaujamu pierādījumu, kas apliecina, ka /pers. C/ atradies alkohola reibumā. /pers. C/ atrašanos alkohola reibumā, vadot automašīnu 2014.gada 22.septembrī, pierāda arī izraksts no ambulatorās pacienta medicīniskās kartes, kurā sadaļā "diagnoze" ir ieraksts par alkohola reibumu. Tiesnese atzinusi, ka alkohola ietekmes noteikšanas rezultāts konkrētajā gadījumā ir attiecināms uz /pers. C/ atrašanos alkohola reibumā gan kā fiziskajai personai, gan kā transportlīdzekļa vadītājam.

Tiesu praksē jau vairākkārtīgi secināts, ka par pierādīšanas līdzekli administratīvā pārkāpuma lietā atzīstams jebkurš dokuments (rakstveida pierādījums), ja tas satur informāciju par attiecīgajā lietā noskaidrojamiem apstākļiem *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 15.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-248/2007 19.punktu)*.

Tiesnese atzinusi, ka iepriekš norādītie un lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami, lai nešaubīgi atzītu, ka /pers. C/ 2014.gada 22.septembrī plkst.15:16 vadīja transportlīdzekli Mitsubishi L200, ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, būdams alkohola reibuma ietekmē, un viņa rīcība kvalificējama kā prettiesiska, sabiedrības drošību apdraudoša un administratīvi sodāma, par ko administratīvā atbildība noteikta Latvijas APK 149.$^{15}$panta ceturtajā daļā.

Tiesnese izvērtējusi /pers. C/ attieksmi pret nodarījumu un to, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, tādēļ atzinusi, ka sods viņam nosakāms panta sankcijas robežās.

Par spriedumu /pers. C/ (turpmāk - Iesniedzējs) iesniedzis ***apelācijas sūdzību***, lūdzot lietu izskatīt mutvārdu procesā, atcelt Cēsu rajona tiesas 2015.gada 17.aprīļa spriedumu un izbeigt administratīvo lietvedību pret /pers. C/.

Iesniedzējs uzskata, ka tiesa nav ievērojusi virkni materiālo un procesuālo normu prasības, jo, lai administratīvā pārkāpuma lietā lemtu par pārkāpuma sastāvu, pārliecinošā veidā un tikai likumā noteiktajā kārtībā jāpierāda, ka persona brauciena laikā atradusies alkohola ietekmē un ar koncentrāciju, kas fiksēta pārkāpuma protokolā.

Ceļu satiksmes likuma 43.5.pantā definēta kārtība, kādā transportlīdzekļu vadītājam nosakāms alkohola reibums - lai personai konstatētu alkohola ietekmi, jāievēro Ministru kabineta noteikumi, kas reglamentē minēto jautājumu. Analoģisku prasību saturot Ārstniecības likuma 60.$^{1}$pants, kas neparedzot iespēju citādā veidā konstatēt alkohola ietekmi transportlīdzekļu vadītāja organismā. Savukārt Ministru Kabinets šī jautājuma risināšanai ir izdevis noteikumus Nr.15 un noteikumus Nr.394.

Cēsu rajona tiesa spriedumā pareizi konstatējusi, ka ceļu satiksmes negadījumā Iesniedzējs ir smagi cietis un tādējādi medicīniskā pārbaude bijusi veicama noteikumu Nr.394 noteiktajā kārtībā, akcentējot uzmanību tikai un vienīgi uz ārstniecības iestādi, kur pārbaude veicama, bet tiesa spriedumā ignorējusi minētajos noteikumos precīzi noteikto pārbaudes kārtību.

Noteikumu Nr.394, kas izdoti saskaņā ar Ārstniecības likuma 60.$^{1}$pantu, 21.punktā noteikts minimāli nepieciešamo darbību kopums, kas veicams, lai konstatētu ietekmes faktu. Tā kā Iesniedzēja veselības stāvoklis liedzis veikt medicīniskā stāvokļa pārbaudi pilnā apjomā, bijuši jāveic laboratoriskie izmeklējumi divās dažādās bioloģiskajās vidēs, kā to paredzot noteikumu 25., 26. un 27.punkta saturs, jo pēc divu dažādu bioloģisko paraugu laboratoriskiem izmeklējumiem galīgo atzinumu par personas atrašanos alkohola ietekmē sniedz ārsts, kurš veicis medicīnisko pārbaudi. Nedz administratīvā procesa materiālos, nedz slimnīcas vēstulē nesot atrodams ārsta, kurš būtu veicis alkohola ietekmes pārbaudi, atzinums, tāpat neesot veikta pārbaude divās bioloģiskajās vidēs, līdz ar to neesot ievērota Ministru Kabineta noteikumos reglamentētā ārstniecības iestādes amatpersonu rīcība, un līdz ar to jāuzskatot, ka alkohola ietekmes pārbaude nav veikta, bet vienkārši tikai paņemtas asinis analīzēm.

Iesniedzējs atzinis, ka, veicot reanimējošus pasākumus, viņam ir izdarītas dažādas injekcijas un injekcijas vietas ir apstrādātas ar līdzekļiem, kas satur alkoholu, uz ko norādot ieraksts dokumenta "Nosūtījums alkohola noteikšanai bioloģiskajā vidē" sadaļā : funkcijas vieta apstrādāta ar Cutosept. Tiesa pareizi citējusi normatīvajā aktā noteiktos aizliegumus par spirtu saturošu dezinfekcijas šķīdumu izmantošanu, bet spriedumā izteiktais viedoklis šajā daļā izsaucot neizpratni. Kaut arī tiesa atsaukusies uz dzīves novērojumiem un loģiku, spriedumā akceptēta likumam klaji neatbilstoši veikta parauga noņemšana un respektēta nepilnīga (neveikta medicīniskā) pārbaude. Ja tiesa uzskatījusi, ka punkcijas vietas apstrādē lietotais pirmējā spirta šķīdums nevarēja radīt pārbaudāmajās asinīs 2,01 promiles lielu alkohola koncentrāciju, tad, balstoties uz normatīvajos aktos apstiprinātu pētījumu metodi, bijis pienākums norādīt iespējamo alkohola koncentrācijas promiļu daudzumu asinīs bez dezinfekcijas šķīduma klātbūtnes asinīs.

Norādīts, ka tiesa spriedumā kļūdaini norādījusi, ka alkohola koncentrācija /pers. C/ izelpojamā gaisā 2014.gada 22.septembrī plkst.17:12 bijusi 2,01 promiles, kaut administratīvā pārkāpuma lietā nav veikta izelpotā gaisa pārbaude. Minētais norādot, ka, iespējams, Cēsu rajona tiesa otro nepieciešamo bioloģiskās vides pārbaudi ir "aizvietojusi" ar neveiktu pārbaudi ar alkometru.

Tiesā ticis iesniegts Veselības valsts inspekcijas vadītāja /pers. I/ skaidrojums Nr.1/5/13-11/4790, kurā analizēta negadījumā cietušas personas pārbaudes kārtība, un norādīts, ka medicīniskā pārbaude veicama stingrā saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību un minētās kārtības neievērošana uzskatāma par medicīniskā atzinuma pārkāpumu. Ministru Kabineta noteikumi Nr.625 (394) darbojās tikai tad, kad persona ir guvusi traumas, pretējā gadījumā pārbaude veikta saskaņā ar Ministru Kabineta noteikumiem Nr.15.

Iesniedzējs, izvērtējot Stacionārā pacienta medicīniskajā kartē Nr.140922-564 fiksētos ierakstus sadaļā "Primārā novērtēšana", secina, ka viņam 22.septembrī plkst.17:55 ir uzstādīts urīna katetrs un noņemts 150 ml urīna, kas varētu liecināt, ka ticis noņemts arī otras bioloģiskās vides paraugs, bet parauga pārbaude nav veikta vai arī pārbaudē urīnā alkohols nav konstatēts. Tā kā alkohols divās dažādās bioloģiskajās vidēs nav konstatēts, tad neesot jebkāda pamata secinājumiem par alkohola reibumu, nemaz jau nerunājot par secinājumiem ar konkrētu alkohola saturu asinīs.

Ņemot vērā minēto, ievērtējot Latvijas APK 243.panta pirmo un otro daļu, ievērojot Administratīvā procesa likuma ceturtajā pantā minēto, Iesniedzējs uzskata, ka neesot novērstas saprātīgas šaubas par viņa atrašanos alkohola ietekmē ar koncentrāciju, kas pārsniegtu 0,5 vai 1,0 promiles.

Cēsu rajona tiesa spriedumā norādījusi, ka ceļu satiksmes negadījumā Iesniedzējam gūtās traumas novērtētas kā smagas, tiesas sēdēs tiesai bijusi iespēja novērtēt viņa iespējas pārvietoties, bet spriedums daļā par noteikto administratīvo arestu liecinot par to, ka tiesai tā arī neesot izdevies dzīves novērojumus un loģiku izmantot samērīgi. Kā izrietot no SIA "Cēsu klīnika" izsniegtās izziņas, tad veselības stāvoklis, lietojamie medikamenti un nepieciešamie speciālie līdzekļi nekādi neesot savienojami ar atrašanos speciālā režīma iestādē, kur neesot iespējams ievērot elementārās vajadzības. Iesniedzējs norāda, ka gulēšanai varot izmantot tikai speciāli ar roku balstiem un rokturiem aprīkotu gultu, tualetes apmeklējumi esot grūti, jo attiecīgās ķermeņa daļas ir mazjūtīgas. Arī mazgāšanās dušā bez citu palīdzības esot bīstama, tādējādi pirmās instances tiesas spriedums arī šajā daļā esot prettiesisks un pretrunā ar humānisma un spīdzināšanas aizlieguma principiem.

**Motīvu daļa**

Pārbaudījusi administratīvās pārkāpuma lietas Nr.111003515 materiālus, izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Cēsu rajona tiesas tiesneses spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. C/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Apelācijas instances tiesā iesniegtā apelācijas sūdzība, saskaņā ar Latvijas APK 289.$^{21}$panta otro daļu, tika izskatīta rakstveida procesā, jo tiesa atzīst, ka sūdzību ir iespējams izlemt pēc lietā esošajiem materiāliem, tādēļ nav pamata apelācijas sūdzību skatīt tiesas sēdē.

Latvijas APK divdesmit trešās "a" nodaļas 289.$^{13}$panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tā kā, saskaņā ar Latvijas APK 289.$^{22}$panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām, tad iepriekš minētā likuma norma ir piemērojama arī apelācijas instances tiesā.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas tiesneses sprieduma argumentācijai par /pers. C/ vainu viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un savā nolēmumā to neatkārto.

/pers. C/ apelācijas sūdzībā neapstrīd faktu, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā viņš vadījis automašīnu un izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, bet uzskata, ka likumā noteiktajā kārtībā nav pierādīts, ka brauciena laikā viņš atradies alkohola ietekmē ar koncentrāciju, kas fiksēta pārkāpuma protokolā, jo alkohola ietekmes pārbaude nav veikta atbilstoši noteikumu Nr.394 prasībām.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajai daļai, *pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.*

Apelācijas instances tiesa atzīst par pierādītu faktu, ka /pers. C/ normatīvajos aktos noteiktā kārtībā ir konstatēta alkohola koncentrācija asinīs, kas pārsniedz 1,5 promiles un par nepamatotu atzīst apelācijas sūdzībā norādīto, ka lietā ir pārkāpta kārtība, kādā nosakāma alkohola ietekme, jo lietas materiālos atrodas SIA Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas "Nosūtījums alkohola noteikšanai bioloģiskā vidē" 14-09-26283, ar kuru apstiprinās, ka /pers. C/ 2014.gada 22.septembrī ievietots RAKUS Neatliekamās palīdzības klīnikā ar diagnozi : neprecizēti multipli ievainojumi un plkst.17.12 viņam noņemts asins paraugs, kurā konstatētas 2,01 promiles alkohola.

Konkrētajā gadījumā /pers. C/ bija gan persona, kas cietusi satiksmes negadījumā, gan transportlīdzekļa vadītājs vienlaicīgi un visas darbības slimnīcā tika veiktas, lai galvenokārt sniegtu personai medicīnisko palīdzību, līdz ar to lietas materiālos esošais nosūtījums alkohola noteikšanai bioloģiskā vidē ir atzīstams par pieļaujamu un pamatotu pierādījumu, kas apliecina, ka /pers. C/ atradās alkohola reibumā un ir veikts, ievērojot likumdošanas normas.

Ministru kabineta 2008.gada 2.jūnija noteikumu Nr.394 "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes pārbaudes kārtība" (arī - noteikumi Nr.394) 3.3.apakšpunktā noteikts, ka *iespējamo alkohola [..] ietekmi personai konstatē jebkurā ārstniecības iestādē (papildus šo noteikumu 1.pielikumā minētajām iestādēm) saskaņā ar šo noteikumu IV nodaļu, sniedzot medicīnisko palīdzību personai, kas guvusi traumu.*

Savukārt šo noteikumu IV nodaļā "Alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu ietekmes konstatēšana, sniedzot medicīnisko palīdzību pacientam traumas gadījumā" paredzēts, *ja fiziska persona cietusi satiksmes negadījumā [..] un nogādāta jebkurā ārstniecības iestādē medicīniskās palīdzības saņemšanai, ārsts, kurš sniedz medicīnisko palīdzību, ambulatorā vai stacionārā pacienta medicīniskajā kartē (medicīniskajā dokumentācijā) norāda, vai personai ir vai nav alkohola [..] lietošanas klīniskās pazīmes, kā arī norāda datus par bioloģiskās vides paraugu ņemšanu konkrētās vielas noteikšanai. Ārstniecības iestāde nodrošina bioloģiskās vides paraugu ņemšanu, uzglabāšanu un laboratorisko izmeklējumu veikšanu, lai noteiktu alkohola un klīnisko pazīmju gadījumā arī citu [..] vielu iespējamo klātbūtni.*

Atbilstoši minētajam, Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas ārstējošais ārsts /pers. M/ 2014.gada 22.septembrī pacienta /pers. C/ izrakstā no ambulatorās medicīnas kartes diagnozē konstatējis - alkohola reibums un pievienoti izmeklējumu un analīžu rezultāti, kuros, kā jau norādīts iepriekš, /pers. C/ asinīs konstatētas 2,01 promiles alkohola koncentrācija. Turklāt Rīgas Austrumu klīniskās Universitātes slimnīcā ķirurgam /pers. O/ un traumatologam /pers. P/ pacients /pers. C/ norādījis, ka sēdējis blakus autovadītājam, tātad sniedzis nepatiesu informāciju, nenorādot, ka tieši viņš pats bijis transportlīdzekļa vadītājs.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka automašīnu /pers.C/ vadījis plkst.15.16, un asins paraugs viņam RAKUS noņemts plkst.17.12, tātad divu stundu laikā, un apelācijas instances tiesai nav pamata apšaubīt, ka tieši šādā alkohola reibumā /pers. C/ vadījis automašīnu pirms ceļa transporta negadījuma.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka noteikumi Nr.394 īpaši regulē kārtību, kādā nosakāma alkohola koncentrācija transportlīdzekļa vadītājam, kurš ir cietis satiksmes negadījumā un no notikuma vietas nogādāts ārstniecības iestādē medicīniskās palīdzības saņemšanai, bet neattiecas uz kārtību, kādā transportlīdzekļa vadītājam konstatē alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā, kā tas norādīts šo noteikumu 2.punktā.

Tā kā noteikumu Nr.394 3.3.apakšpunkts nosaka, ka iespējamo alkohola ietekmi personai, kura guvusi traumu un kurai tiek sniegta medicīniskā palīdzība, veic saskaņā ar noteikumu IV nodaļu, tad uz /pers. C/ veikto pārbaudi nevar attiecināt šo noteikumu III nodaļu, kā tas kļūdaini norādīts apelācijas sūdzībā, uzskatot, ka konkrētajā gadījumā bija veicami izmeklējumi divās dažādās bioloģiskajās vidēs.

Gadījumos, ja transportlīdzekļa vadītājs nav cietis satiksmes negadījumā un nav nogādāts ārstniecības iestādē, viņam alkohola pārbaudi veic Ministru kabineta noteikumos Nr. 15 "Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (arī - noteikumi Nr.15) paredzētajā kārtībā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka noteikumu Nr.394 regulējums par transportlīdzekļu vadītājiem, kuri guvuši traumas ceļu satiksmes negadījumā, ir speciāls attiecībā pret noteikumiem Nr.15. Šāds viedoklis izteikts arī Rīgas apgabaltiesas 2012.gada 15.jūnija spriedumā lietā Nr.117001812, Vidzemes apgabaltiesas 2015.gada 27.februāra spriedumā lietā Nr.121010014 un 2015.gada 8.jūnija spriedumā lietā Nr. 138000615.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka pirms asins parauga ņemšanas ādu apstrādājot ar antiseptisko līdzekli *Cutasept,* tas neietekmēja no vēnas noņemtajos asins paraugos konstatēto promiļu daudzumu, kas ļautu apšaubīt 2,01 promiļu alkohola koncentrāciju /pers. C/ asinīs, jo šis līdzeklis, saskaņā ar lietošanas instrukciju, iedarbojas tikai uz ādas floru.

Apelācijas sūdzībā norādītais Veselības valsts inspekcijas vadītāja /pers. I/ raksts sastādīts 2008.gadā, neattiecas uz konkrēto lietu, tādēļ nav vērtējams.

Pirmās instances tiesas sprieduma motīvu daļas 1.rindkopā ierakstītais, ka alkohola koncentrācija /pers. C/ izelpotajā gaisā bijusi 2.01 promile, ir atzīstama par pārrakstīšanās kļūdu.

Izvērtējot visu minēto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietā ir iegūti pārliecinoši pierādījumi, ka /pers. C/ 2014.gada 22.septembrī plkst.15:16 Cēsu novadā pa autoceļu Cēsis - Rāmuļi - Bānūži 5. kilometrā virzienā uz Rāmuļu pusi, vadīja automašīnu Mitsubishi L200, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, ar alkohola koncentrāciju asinīs 2,01 promiles un izdarīja Latvijas APK 149.$^{15}$panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, un, atbilstoši Latvijas APK 32.pantam, viņam uzlikts administratīvais sods, tādēļ pirmās instances tiesas tiesneses spriedums atzīstams par pamatotu un likumīgu, bet iesniegtā apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Atbilstoši Latvijas APK 31.pantam, administratīvo arestu nevar piemērot pirmās vai otrās grupas invalīdam, bet /pers. C/ nav iesniedzis pierādījumus, ka viņam noteikta invaliditāte, kādēļ nevarētu piemērot administratīvo arestu. Atbilstoši Latvijas APK 294.pantam pirmās instances tiesa var lemt jautājumu par lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu izpildes atlikšanu.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.$^{22}$pantu, 289.$^{12}$panta otrās daļas 1.punktu, Vidzemes apgabaltiesa

**nosprieda:**

**atstāt negrozītu** Cēsu rajona tiesas tiesneses 2015.gada 17.aprīļa spriedumu par /pers. C/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.$^{15}$panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, bet /pers. C/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas likumīgā spēkā tā sastādīšanas dienā.

*Spriedums sastādīts un*
*pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 18.jūnijā.*

Tiesnese referente E.Knēgere

Tiesneši E.Driba

G.Kukaine